

Nr 44.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till lag om fortsatt giltighet av lagen den 20 juni 1924 angående förverkande i visst fall av spritdrycker och vin; given Stockholms slott den 20 januari 1933.

Under åberopande av bilagda i statsrådet och lagrådet förda protokoll vill Kungl. Maj:t härmed, jämlikt § 87 regeringsformen, föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till lag om fortsatt giltighet av lagen den 20 juni 1924 (nr 227) angående förverkande i visst fall av spritdrycker och vin.

GUSTAF.

K. Schlyter.

Förslag

till

Lag

om fortsatt giltighet av lagen den 20 juni 1924 (nr 227) angående förverkande i visst fall av spritdrycker och vin.

Härigenom förordnas, att lagen den 20 juni 1924 angående förverkande i visst fall av spritdrycker och vin, vilken lag gäller till och med den 30 juni 1933, skall äga fortsatt giltighet efter sistnämnda dag.

*Utdrag av protokollet över justitiedepartementsärenden, hållet inför
Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 13
januari 1933.*

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena SANDLER, statsråden
UNDÉN, NOTHIN, SCHLYTER, WIGFORSS, MÖLLER, VENNERSTRÖM, LEO,
ENGBERG, EKMAN, SKÖLD.

Efter gemensam beredning med chefen för finansdepartementet anför
chefen för justitiedepartementet, statsrådet Schlyter:

»Till bestämmelserna angående fylleri i 18 kap. 15 § strafflagen ansluta
sig föreskrifter, meddelade i lagen den 20 juni 1924 angående förverkande
i visst fall av spritdrycker och vin (förverkandelagen). I denna lag —
som äger giltighet allenast till och med den 30 juni 1933 — stadgas, att
om sådana drycker eller rusgivande ersättningsmedel för dem påträffas
hos person som anhålles för fylleri, vad sålunda påträffats skall tagas i
förvar av polismyndigheten och, där ansvar ådömes för fylleriförseel-
sen, dömas förverkat, såvida ej särskilda omständigheten till annat för-
anleda. Med drycker och ersättningsmedel, som enligt detta stadgande
dömas förverkade, skall förfaras på sätt i 90 § 2 mom. förordningen den
14 juni 1917 angående försäljning av rusdrycker föreskrives; och skall
belopp, som erhålles vid föryttring av förverkad vara, tillfalla kronan.

Bestämmelser av motsvarande innehåll funnos ursprungligen intagna i
den likaledes blott provisoriska förordningen den 22 juni 1921 angående
rusdryckers förverkande i vissa fall m. m. I samband med att en del
av denna förordnings bestämmelser om förverkandepåföljd överfördes till
den år 1924 utfärdade lagen med särskilda bestämmelser angående olov-
lig befattning med spritdrycker och vin (spritinförsellagen) ansågs emel-
lertid förverkandelagen böra utfärdas såsom fristående författning. Che-
fen för finansdepartementet erinrade då, hurusom vid behandling av för-
slag till 1921 års förverkandeförordning lagrådet anförde, att nu ifråga-
varande bestämmelser rätteligen hörde hemma i strafflagens 18 kap. och
att det näppeligen kunde försvaras att i en permanent lagstiftning bibe-
hålla dem i nämnda förordning. Något inarbetande i strafflagen borde
dock enligt departementschefens mening lämpligen icke ske med hänsyn
till ifrågasatt utbrytande av bestämmelserna om fylleri. Då stadgande-
na om denna förverkandepåföljd upptagits i en särskild författning, hade
emellertid denna erhållit begränsad giltighetstid i ändamål att föreskrif-
ternas sammanförande med stadgandena angående fylleriansvar — vare

sig i strafflagen eller i särskild lagstiftning — ånyo skulle upptagas till bedömande.

Till en början antogs 1924 års förverkandelag att gälla till den 1 juli 1926, varefter den i samband med förlängning av spritinförsellagen erhöll fortsatt giltighet under ytterligare två år. Av skäl, som framgår av vad nyss anförts, upptogs sedermera föreskrifter i ämnet i det förslag till lag angående fylleri m. m., vilket genom proposition (nr 32) förelades 1928 års riksdag och avsågs skola träda i kraft den 1 juli 1928. Detta förslag vann emellertid ej riksdagens godkännande. Vid anmälan inför Kungl. Maj:t den 4 maj 1928 av den i anledning härav uppkomna frågan om fortsatt giltighet av förverkandelagens bestämmelser uttalade chefen för justitiedepartementet, att då det för det dåvarande syntes böra stå öppet, huruvida förslag till lagstiftning angående fylleri skulle ett följande år ånyo föreläggas riksdagen, han ansåge sig endast kunna tillstyrka en förlängning av den provisoriska lagen i oförändrad form. Ett genom proposition (nr 252) framlagt förslag, enligt vilket förverkandelagen skulle gälla till och med den 30 juni 1930, bifölls härefter av riksdagen. — I en vid 1929 års riksdag väckt motion (första kammaren, nr 105) hemställdes om antagande av ett förslag till lag angående fylleri m. m. av i huvudsak enahanda innehåll som det för 1928 års riksdag framlagda, men denna motion avslogs.

Enligt lag den 25 april 1930 (nr 98) har slutligen förverkandelagen, på sätt redan nämnts, erhållit fortsatt giltighet till och med den 30 juni 1933. Vid remiss till lagrådet av det förslag, som legat till grund för propositionen (nr 174) i detta ämne till 1930 års riksdag, yttrade chefen för justitiedepartementet bland annat, att det knappast kunde vara föremål för tvekan att behov alltjämt föreläge av lagbestämmelser, motsvarande dem som återfunnes i den provisoriska förverkandelagen, och att frågan sålunda gällde om ej bestämmelserna borde givas permanent karaktär. Som departementschefen emellertid ej vore beredd att underställa Kungl. Maj:t frågan om det närmare innehållet av den övriga lagstiftningen angående fylleri och dryckenskap samt bestämmelserna om förverkande lämpligen syntes böra förlänas definitiv giltighet först vid slutligt ståndpunktstagande till berörda fråga, förordades allenast förlängd giltighetstid för förverkandelagen.

*Departements-
chefen.*

Att 1924 års förverkandelag erhållit allenast provisorisk giltighet har haft sin orsak däri att frågan om ett utbrytande ur strafflagens 18 kap. av bestämmelserna om fylleri sedan ett flertal år stått på dagordningen. Nämda spörsmål har vid ett par tillfällen varit föremål för riksdagens prövning utan att likväl ha vunnit sin lösning. Vid sådant förhållande synas skäl knappast förefinnas att alltjämt göra frågan, huruvida förverkandelagen — vilken uppenbarligen måste erhålla fortsatt giltighet — bör givas definitiv karaktär, beroende av frågan om fylleribestämme-

sernas utbrytande ur strafflagen. Jag finner mig alltså böra tillstyrka, att förordnande nu meddelas om fortsatt giltighet av 1924 års förverkandelag för tiden efter den 30 juni 1933.

I enlighet härmed har jag låtit inom justitiedepartementet upprätta förslag till *lag om fortsatt giltighet av lagen den 20 juni 1924 (nr 227) angående förverkande i visst fall av spritdrycker och vin.*»

Föredraganden uppläser härefter berörda förslag av den lydelse bilaga¹ till detta protokoll utvisar samt hemställer, att lagrådets utlåtande över förslaget måtte för det i § 87 regeringsformen omförmälda ändamål inhäntas genom utdrag av protokollet.

Denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan bifaller Hans Maj:t Konungen.

Ur protokollet:

H. Stefenson.

¹ Denna bilaga, vilken är lika lydande med det vid propositionen fogade lagförslaget, har här uteslutits.

Utdrag av protokollet, hållet i Kungl. Maj:ts lagråd den 19 januari 1933.

Närvarande:

justitieråden ALEXANDERSON,
EKLUND,
regeringsrådet ASCHAN,
justitierådet GREFBERG.

Enligt lagrådet tillhandakommet utdrag av protokollet över justitiedepartementsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet den 13 januari 1933, hade Kungl. Maj:t förordnat, att lagrådets utlåtande skulle för det i § 87 regeringsformen omförmälda ändamålet inhämtas över upprättat förslag till *lag om fortsatt giltighet av lagen den 20 juni 1924 (nr 227) angående förverkande i visst fall av spritdrycker och vin.*

Förslaget, som finnes bilagt detta protokoll, hade inför lagrådet föredragits av hovrättsassessorn Carl Romberg.

Lagrådet lämnade förslaget utan anmärkning.

Ur protokollet:

Ragnar Kihlgren.

Utdrag av protokollet över justitiedepartementsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 20 januari 1933.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena SANDLER, statsråden UNDÉN, NOTHIN, SCHLYTER, WIGFORSS, MÖLLER, VENNERSTRÖM, LEO, ENGBERG, EKMAN, SKÖLD.

Efter gemensam beredning med chefen för finansdepartementet anmäler chefen för justitiedepartementet, statsrådet Schlyter, lagrådets den 19 januari 1933 avgivna utlåtande över det den 13 januari 1933 till lagrådet remitterade förslaget till *lag om fortsatt giltighet av lagen den 20 juni 1924 (nr 227) angående förverkande i visst fall av spritdrycker och vin*; därvid föredraganden hemställer att förslaget, som av lagrådet lämnats utan anmärkning, måtte jämlikt § 87 regeringsformen genom proposition föreläggas riksdagen till antagande.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställen förordnar Hans Maj:t Konungen, att till riksdagen skall avlåtas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Ragnar Kihlgren.